

عنوان مقاله:

کاربرد دیاگرام استخوان ماهی معکوس در مستندسازی سناریوی بعد از عمر مفید محصول (طراحی بازیافت محور)

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی هنرهای تجسمی و محیط زیست با رویکرد هنر بازیافت (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

زهرا مریخ پور - عضو هیات علمی، کارشناسی ارشد طراحی صنعتی، گروه طراحی صنعتی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه بوعلی سینا همدان.

خلاصه مقاله:

طراحی بازیافت محور مفهومی در حیطه ی طراحی، با هدف یافتن راه حل هوشمندانه ی طراحی در جهت کاهش آسیب های زیست محیطی در طول چرخه ی عمر محصول و حذف مواد غیر قابل بازیافت از پروسه ی تولید است. (Culla, 2005) به منظور ایجاد امکانی برای بازیافت، گام اول توجه به طراحی محصولاتی با قابلیت بازیافت است. این امر نیازمند صنعتی با تفکری فراتر از برآورده کردن صرف نیاز مشتریان در طراحی است. صنعتی که از همان ابتدای پروسه ی طراحی در مورد وضعیت نهایی محصول پس از پایان عمر مصرف تصمیماتی گرفته باشد. هدف از این پژوهش، ارائه راهکاری نو جهت طراحی محصولات با در نظر داشتن قابلیت بازیافت آنها، و امکان بررسی میزان بازیافت پذیری یک محصول از ابتدای پروسه ی طراحی و بهبود آن در مراحل تولید است. در حقیقت می توان گفت شناسایی و توالی مراحل مونتاژ گام ابتدایی در متدلوژی DFA حساب می آید. برای رسیدن به فرضیه ی مطرح شده مقالات متعددی در زمینه ی طراحی محصولات با قابلیت بازیافت و روش های شناسایی آنها مورد بررسی قرار گرفت و بر مبنای نتایج به دست آمده روش دیاگرام استخوان ماهی معکوس به عنوان مدلی جهت دمونتاژ کردن اجزای مختلف محصول و امکان پردازش مجدد آن در پایان عمر مفید معرفی شد. با استفاده از این مدل امکان توسعه سناریوی پایان عمر مفید محصول، دستیابی به مشخصات مربوط به هزینه های دمونتاژ، برنامه ریزی در زمینه نوع متریکال به کار رفته در محصول و مشخصات آنها با هدف امکان استفاده مجدد و آنالیز میزان بازیافت پذیری محصول و به دنبال آن ارائه راه حل های عملی جهت طراحی فراهم می شود.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، طراحی بازیافت محور، دیاگرام استخوان ماهی، دمونتاژ، طراحی محصول.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1015045>

